

„בעלי חף מפשע!“

מאת ר' הסורג'ים של בית החולים לחולי־רוח בירושלים יושבת הדמות שהסעידה את הארץ, ויקטור מיזאן, שהוכנס לשם בגלל מחלת רוח והואשם אחר־כך כאנס ורוצח. בצריף דל, במע־ברת מחנה ישראל, יושבת אשה צעירה ומלאת מרץ. נינה מיזאן, אשר כל מבוקשה הוא לזכות את בעלה מן האשמה שהוטלה עליו. „נכון“ היא אומרת „בעלי חולה־רוח. אבל בגלל זה לא צריכים לעשות ממנו פושע!“ נינה מיזאן טוענת כי בעלה לא יצא אותו מוצאי־שבת גורלי מפתח הצריף. הוא עסק בהכנות לנסיעה לטבריה שיצ־אה לפועל למחרת היום, לבקש רחמים מקבר הרמב״ם לילדם החולה ולחפש עבודה בעי־גב.

ה מ ש פ ח ה

החורים. אמו ואביו של ויקטור מיזאן ביום חתונתם, אחת מן התמונות הרבות שויקטור מִזאן שמר עליהן.

הנשואין. תצלום הנישואין של ויקטור ונינה מיזאן. הם הכירו איש את רעהו בארץ, התאהבו, ונישאו כעבור זמן־מה.

הדודה. דודתו של ויקטור מיזאן, שרינה, יחד עם בעלה. היא אשר לקחה אותו לביתה כאשר נתינתם מהוריו.